

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิค
การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ ความสุขในการเรียน
และความรับผิดชอบ วิชาทัศนศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

Development of Drawing Exercises Based on Davies' Instructional Principles with Experiential
Learning Technique Affecting Creative Thinking, Happiness in Learning, Learning

Responsibility in Visual Arts Subject for Prathomsuksa 1

แพรวนภา อินทสิทธิ์¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารศรี กลางประพันธ์² ดร.สมเกียรติ พลละจิตต์³

Praewnapa Intasit¹ Asst. Prof. Dr.Marasri Klangprapan² Dr.Somkiat Palajit²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการวาดภาพโดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ วิชาทัศนศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ 3) เปรียบเทียบความสุขในการเรียน 4) เปรียบเทียบความรับผิดชอบทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 5) เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ ความสุขในการเรียนความรับผิดชอบทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ สูง ปานกลาง และต่ำ หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านหนองผักตบโพหนะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะการวาดภาพโดยการเรียนตามของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ 2) แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ 3) แบบวัดความสุขในการเรียน 4) แบบวัดความรับผิดชอบทางการเรียน และ 5) แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) สถิติทดสอบ ค่าที (t – test for One Samples, t–test for Dependent Samples) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมพหุคูณทางเดียว (One-Way MANCOVA) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว (One-Way ANCOVA) ผลการวิจัย พบว่า

1. แบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.12/83.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

ความสำคัญ: แบบฝึกทักษะการวาดภาพ การเรียนตามหลักการของเดวีส์ เทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ความคิดสร้างสรรค์ ความสุขในการเรียน ความรับผิดชอบทางการเรียน

¹ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

¹Master of Education in Educational Research and Development, Sakon Nakhon Rajabhat University

²อาจารย์สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²Lecturer Department of Educational Research and Development, Faculty of Educational, Sakon Nakhon Rajabhat University

³ข้าราชการบำนาญ

³Pensioner

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: แพรวนภา อินทสิทธิ์, praewnapa@gmail.com

รับเมื่อ 27 กุมภาพันธ์ 2564 แก้ไข 22 เมษายน 2564 ตอรับ 27 เมษายน 2564

2. ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการวาดภาพที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการวาดภาพที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความรับผิดชอบทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการวาดภาพที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ระดับสูง ปานกลาง และต่ำ หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการวาดภาพที่พัฒนาขึ้น มีความคิดสร้างสรรค์ และความรับผิดชอบทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความสุขทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) develop drawing exercises based on Davies' instructional principles with experiential learning technique in Visual Arts subject for Prathomsuksa 1 to meet the efficiency of 80/80, 2) compare students' creative thinking, 3) compare students' happiness in learning, 4) compare students' learning responsibilities before and after the intervention, and 5) compare creative thinking, happiness in learning, learning responsibility of Prathomsuksa 1 students with high, medium and low levels of emotional intelligence after learning through the developed drawing exercises. The samples, obtained through cluster random sampling, were 30 Prathomsuksa 1 students studied in the first semester of the academic year 2019 at Ban Nong Phaktap Phonpek School under the Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 2. The research instruments consisted of: 1) drawing exercises based on Davies' instructional principles combined with experiential learning technique, 2) a creative thinking test, 3) a test of happiness in learning, 4) a test of learning responsibility, and 5) a test of emotional intelligence. The statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, efficiency (E1 / E2), t-test for One Samples, t-test for Dependent Samples, One-Way ANOVA, One-Way MANCOVA, and One-Way ANCOVA.

The findings were as follows:

1. The drawing exercises based on Davies' instructional principles with experiential learning technique in Visual Arts subject for Prathomsuksa 1 contained the efficiency of 81.12 / 83.42, which was higher than the criteria set of 80/80.
2. Creative thinking of Prathomsuksa 1 students after learning through the developed drawing exercises was higher than that of before at the .05 level of significance.
3. Happiness in learning of Prathomsuksa 1 students learning through the developed drawing exercises was higher than that of before at the .05 level of significance.
4. Learning responsibilities of Prathomsuksa 1 students after learning through the developed drawing exercises was higher than that of before at the .05 level of significance.
5. The students with emotional intelligence at high, medium, and low levels demonstrated their creative thinking, and learning responsibility at the .05 level of significance, whereas the students' happiness in learning was not different.

Keywords: Drawing Exercises, Davies' Instructional Principles, Experiential Learning, Creative Thinking, Happiness in Learning, Learning Responsibilities

ภูมิหลัง

ศิลปะเป็นวิชาที่มีความสำคัญต่อผู้เรียนที่มุ่งพัฒนาให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ มีความสมดุลและร่างกายจิตใจ และสติปัญญา อารมณ์สังคม และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ศิลปะ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิด ความรู้ความเข้าใจ การคิดที่เป็นเหตุเป็นผล พัฒนาเจตคติ สมาธิ มีทักษะกระบวนการ วิธีการแสดงออก การคิด สร้างสรรค์ ช่วยเสริมความรู้ ความเข้าใจในทัศนด้านอื่น ๆ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเสริมสร้างให้ชีวิตมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นช่วยให้มีจิตใจงดงาม มีสมาธิ สุขภาพกายและสุขภาพจิตมีความสมดุล การวาดภาพเป็นกิจกรรมศิลปะรูปแบบหนึ่งที่ส่งเสริมและพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ และเป็นพื้นฐานของการศึกษาศิลปะแขนงต่าง ๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน แสดงออกและดำเนิน จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า วิชาศิลปะมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ อันก่อให้เกิดการพัฒนาตนเองทางความคิด ทักษะ การวาดภาพมีความสำคัญอย่างยิ่งในวิชาศิลปะเป็นการสร้างงานศิลปะของ นักเรียนในปัจจุบัน พบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านทักษะ การวาดภาพ นักเรียนส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจพื้นฐาน ทางด้านการจัดองค์ประกอบศิลป์และการระบายสี จากประสบการณ์ในการสอนวิชาศิลปะของผู้วิจัย พบว่า การวาด ระบายสีของนักเรียนนั้น ยังเป็นการวาดภาพตามแบบในหนังสือ ลอกแบบจกต้นฉบับในหนังสือ การระบายสีไม่ไปใน ทิศทางเดียวกัน ครูผู้สอนยังขาดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และไม่มีความต่อเนื่อง สื่อไม่มีความหลากหลาย จึงส่งผล ทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนและทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ส่งผลทำให้ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่ศึกษาสภาพปัญหาและมีความต้องการที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะการ วาดภาพ โดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ ความสุขในการเรียนและความรับผิดชอบ วิชาทัศนศิลป์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งการศึกษาดังกล่าว จะทำให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาในการสอนศิลปะ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง เพื่อพัฒนากระบวนการ การเรียนการสอนวิชาทัศนศิลป์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

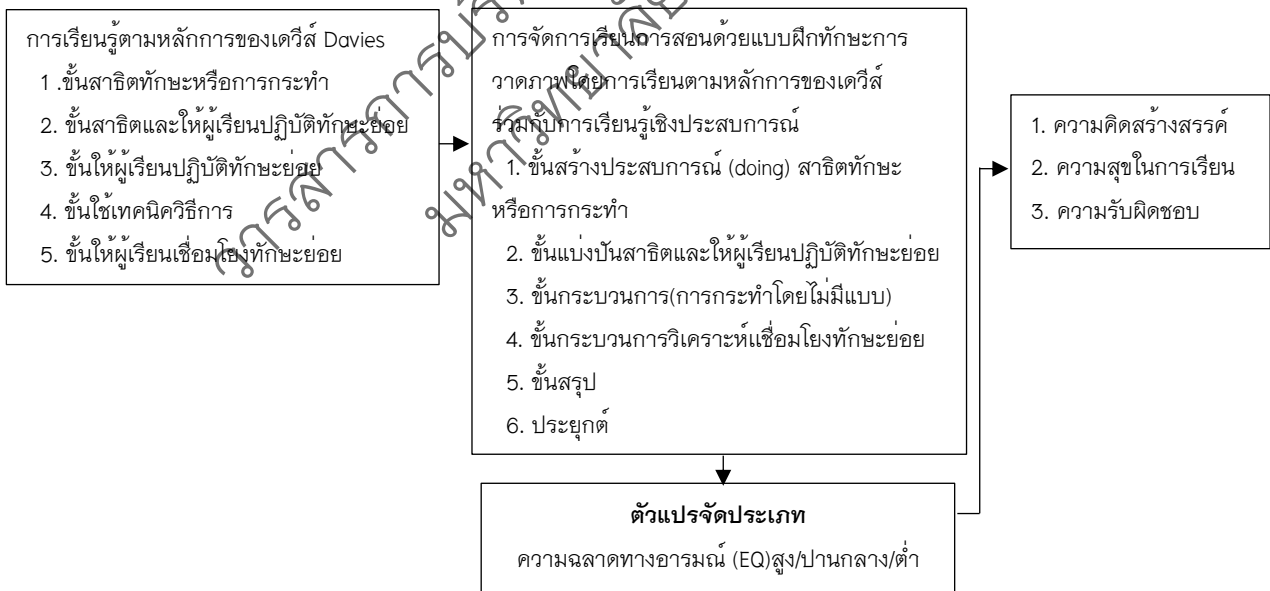
1. แบบฝึกทักษะการวาดภาพโดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ วิชาทัศนศิลป์ ที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ ความสุขในการเรียน และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หรือไม่อย่างไร
2. ความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการ วาดภาพ โดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ อย่างไร
3. ความสุขในการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการ วาดภาพ โดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ อย่างไร
4. ความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ อย่างไร
5. ความคิดสร้างสรรค์ ความสุขในการเรียน และความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความ ฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ระดับสูง ปานกลาง และต่ำ หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์มีความแตกต่างกัน หรือไม่อย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ ความสุขในการเรียน และความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบความสุขในการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน
5. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ ความสุขในการเรียน ความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ สูง ปานกลาง และต่ำ หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มเครือข่ายลำน้ำทวย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 12 โรงเรียน จำนวน 14 ห้อง จำนวนนักเรียนทั้งหมด 281 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาที่โรงเรียนบ้านหนองผักตบโพเนเพ็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 33 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 5 ชนิด ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนรู้ตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ เรื่องพื้นฐานงานศิลป์ จำนวน 10 ชุด
2. แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์ จำนวน 20 ข้อ
3. แบบวัดความสุขในการเรียน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามจำนวน 20 ข้อ
4. แบบวัดความรับผิดชอบ มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม จำนวน 15 ข้อ
5. แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข จำนวน 15 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขอความอนุเคราะห์ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองผักตบโพเนเพ็กเพื่อทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ แบบวัดความสุขในการเรียน แบบวัดความรับผิดชอบ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 30 ชั่วโมง เรื่องพื้นฐานงานศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ แบบวัดความสุขในการเรียน แบบวัดความรับผิดชอบ ตรวจให้คะแนนแล้วรวบรวมข้อมูลและคะแนนของแบบทดสอบต่าง ๆ เพื่อใช้ในการอภิปราย ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานในการคำนวณร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean), และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation or S.D.)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าความเที่ยงตรง (Content Validity) หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (สุวิมล ติรกันันท์, 2551, หน้า 152 – 153) หาค่าความเชื่อมั่น โดยคำนวณจากสูตรการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alphaCoefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนรู้ตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ โดยใช้สูตร E1/E2 (ชวลิต ชูกำแหง, 2553,

หน้า 131 – 132) เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ และความสุขในการเรียน ความรับผิดชอบของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน (t-test for dependent) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 133) เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ และความสุขในการเรียน ความรับผิดชอบ หลังเรียนของนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมพหุคูณแบบทางเดียว (One-way MANCOVA) การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว (One-way ANCOVA) และเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้ Scheffe'

สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ วิชาทัศนศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 81.12/83.42 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80
2. ความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการวาดภาพโดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความสุขในการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการวาดภาพโดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. ความคิดสร้างสรรค์ ความสุขในการเรียน และความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) สูง ปานกลาง และต่ำ หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามหลักการของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเปรียบเทียบคู่พบว่า 1) นักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง ปานกลาง และต่ำ มีค่าเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ นักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงมีความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลางและต่ำ 2) นักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง ปานกลาง และต่ำ มีค่าเฉลี่ยความสุขในการเรียนไม่แตกต่างกัน 3) นักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง ปานกลาง และต่ำ มีค่าเฉลี่ย ความรับผิดชอบทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ นักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงมีค่าเฉลี่ยความรับผิดชอบทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลางและต่ำ และนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลางมีค่าเฉลี่ยความรับผิดชอบทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยวิธีการเรียนตามของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ ความสุขในการเรียนและความรับผิดชอบ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามสมมติฐาน ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ ความสุขในการเรียนและความรับผิดชอบ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ

81.12/83.42 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยวิธีการเรียนตามของเดวิสร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ ความสุขในการเรียนและความรับผิดชอบของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะการวาดภาพระหว่างเรียน เท่ากับ 2677 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.65 (E1) คิดเป็นร้อยละ 81.12 ของคะแนนเต็ม และคะแนนแบบทดสอบย่อยหลังเรียน เท่ากับ 2753 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.82 คิดเป็นร้อยละ 83.42 ของคะแนนเต็ม (E2) ดังนั้นแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนรู้ตามของเดวิสร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1)/ ผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนรู้ตามของเดวิสร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสม สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นผลมาจากผู้วิจัยศึกษา ศึกษารูปแบบ โดยวิธีการเรียนตามของเดวิสร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ มีกระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบ มีรูปแบบและเทคนิคที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้เกิดทักษะที่เกิดจากการลงมือทำ จึงทำให้แบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนรู้ตามของเดวิสร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.12/83.42 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิทย์ พรหมหมวก (2556, หน้า 105) ได้ศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) ที่มีต่อทักษะปฏิบัติการละเล่นในท้องถิ่น และความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ทักษะปฏิบัติการละเล่นในท้องถิ่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) สูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01
- 2) ความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนเรื่องการละเล่นในท้องถิ่น ด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) สูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01
- 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนเรื่องการละเล่นในท้องถิ่น ด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) อยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนรู้ตามของเดวิสร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยการเรียนรู้ตามของเดวิสร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน 2 ทั้งนี้เป็นผลมาจากแบบฝึกทักษะการวาดภาพ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นส่งผลต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจฝึกคิดสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการคิดลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤดี ศรีวงศ์ (2552, หน้า 134) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดฝึกความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 81.27/80.05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยชุดฝึกความคิดสร้างสรรค์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการเปรียบเทียบความสุขในการเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนรู้ตามของเดวิสร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า การเปรียบเทียบความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยการเรียนรู้ตามของเดวิสร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน 3 ทั้งนี้เป็นผลมาจากผู้วิจัยได้นำแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนรู้ตามของเดวิสร่วมกับ

เทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ โดยเริ่มเรียนรู้จากประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เชื่อมโยงสู่ความรู้ใหม่จากการทำแบบฝึกทักษะการวาดภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดทำท่ายและสนุกในการทดลองเทคนิคต่าง ๆ เกิดกระตือรือร้นในการลงมือทำแบบฝึกทักษะการวาดภาพ ทางศิลปะมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาดา แก้วพิกุล (2555, หน้า 97) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น โดยเน้นการเรียนรู้เป็นคู่ร่วมกับการบริหารสมอง เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนคณิตศาสตร์และความสุขในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ พบว่า ความสุขในการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนใช้การจัดการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้นโดยเน้นการเรียนรู้เป็นคู่ร่วมกับการบริหารสมอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามของเดวิสร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ระหว่างก่อนเรียน หลังเรียน พบว่า การเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยการเรียนตามของเดวิสร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน 4 ทั้งนี้เป็นผลมาจากผู้วิจัย ได้จัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการทำงานผ่านแบบฝึกที่มีรูปแบบและเทคนิคการวาดภาพที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนศิลปะมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญักุลลธิชา ศรีพิมลปานี (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคู่มือพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพ E1/ E2 ของคู่มือพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มี ประสิทธิภาพของคู่มือ อยู่ระหว่าง 67.54 – 78.86) 2) ความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ก่อนและหลังการใช้คู่มือพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 นักเรียนมีความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความคิดสร้างสรรค์ ความสุขในการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียนการวาดภาพระบายนี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามของเดวิสร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ มีความต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 5 และเมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า

5.1 ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ที่มีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามของเดวิสร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ มีความต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์สูง มีค่าเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ สูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลางและต่ำ ทั้งนี้เนื่องมาจากแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามของเดวิสร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ เป็นการจัดการเรียนรู้จากการปฏิบัติโดยมีพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถเชื่อมโยงสู่กระบวนการคิดสร้างสรรค์ ทำให้นักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง มีกระบวนการคิดสร้างสรรค์มากกว่าเด็กนักเรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำตามลำดับ โดยสอดคล้องกับ ปาริชาติ ชินโณ (2555, หน้า 204) ได้ศึกษาการใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการร่วมกับเทคนิค ซี.ไอ.อาร์. ซี (CIRC) ที่มีต่อเจตคติต่อการเรียน ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงนั้น มักจะเป็นผู้ที่รู้จักตนเอง ควบคุมอารมณ์ ความรู้สึก ในทางความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดริเริ่ม

5.2 ความสุขในการเรียนของนักเรียน ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนตามของเดวิสร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้อง

กับวิจัยของ อนุโณทัย คำเครื่อง (2545, บทคัดย่อ อ้างถึงใน ฉันทิณี รัตนพันธ์, 2555, หน้า 75) ได้ศึกษาความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนท่ามะแกง อำเภอแม่มาย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับปกติ ความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมการเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากการเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

5.3 ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนรู้ตามของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง มีค่าเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลางและต่ำ และนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง มีความรับผิดชอบในการเรียนสูงกว่านักเรียนความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ตามศักยภาพของผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องมาจากแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนรู้ตามของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นบทบาทของผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนและมีกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนรู้จักการวางแผนการปฏิบัติงาน ก่อนลงมือปฏิบัติกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการวาดภาพระบายสี ทุกครั้ง จึงทำให้ผู้เรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง เข้าใจกระบวนการเรียนรู้น่าสนใจมากกว่าเด็กกลุ่มอื่น และเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนและมีความรับผิดชอบในการเรียนมากกว่าเด็กนักเรียนกลุ่มปานกลางและต่ำ ส่วนนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำหลังจากที่ได้การจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยการเรียนรู้ตามของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์แล้ว ผลปรากฏว่านักเรียนมีความเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานมากขึ้น รู้จักวางแผนการทำงานเพิ่มขึ้น และมีกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ ส่งผลทำให้เด็กนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำมีความรับผิดชอบสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ ัญญุกันต์ เหลาแก้ว (2555, หน้า 185 - 186) ได้ศึกษาการจัดการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยประยุกต์การสอนและการสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการ ที่มีต่อความรับผิดชอบและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยประยุกต์การสอนและการสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการ ที่มีต่อความรับผิดชอบและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่า ดัชนีประสิทธิผล (E.I) ที่ระดับ .05 ขึ้นไปนั้น แยกเป็นดัชนีประสิทธิผลความรับผิดชอบ และดัชนีประสิทธิผลความสามารถในการคิดแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ เท่ากับ 56 และ 65 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยวิธีการเรียนรู้ตามของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้น หากครูมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับการพัฒนาการเรียนการสอนที่มีวิธีการสอน ทฤษฎีและแนวคิดที่เหมาะสมกับนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ประสบการณ์เรียนรู้ใหม่ ๆ อย่างมีคุณภาพ ครูควรแนะนำ ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจอย่างละเอียดก่อนที่จะได้รับการจัดการเรียนรู้ควรกำกับการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิดเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สำเร็จตามเวลาที่กำหนด ส่งผลให้นักเรียนมีความรับผิดชอบที่สูงขึ้น

1.2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการวาดภาพ โดยวิธีการเรียนรู้ตามของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ มีการพัฒนาในด้านความคิด

สร้างสรรค์ ความสุขในการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียนได้สูงขึ้น ดังนั้นการพัฒนานักเรียนในด้านความฉลาดทางอารมณ์มีความสำคัญต่อความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง ครูผู้สอนควรเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียนครูต้องคำนึงถึงภาพความพร้อมของนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ครูควรมีการสังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน และเลือกสรรกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์แทรกในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเป็นการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรนำแบบฝึกทักษะการวาดภาพโดยการเรียนตามของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้ซึ่งประสบการณ์ไปทดลองใช้เพื่อศึกษาตัวแปรตามด้านต่าง ๆ ในรายวิชาที่ควรเรียน และวิชาต่าง ๆ เช่น ความพึงพอใจในการเรียนดนตรี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาต่าง ๆ ที่เน้นกระบวนการเรียนการสอนเกี่ยวกับการปฏิบัติเป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยหรือองค์ประกอบ หรือบทบาทของครูที่ส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ให้กับผู้เรียนในรายวิชาต่าง ๆ

เอกสารอ้างอิง

- ฉันทินี รัตนพันธ์. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ การเรียนรู้ที่มีความสุขกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน พิมพ์ครั้งที่ 2 มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐธัญญา ศรีพิมลปาน. (2551). คู่มือพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นัฏฐกานต์ เหลาแก้ว. (2555). ได้ศึกษาการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยประยุกต์การสอนและการสร้างศรัทธา และโยนิโสมนสิการที่มีต่อความรับผิดชอบและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นฤดี ศรีวงศ์. (2552). การพัฒนาชุดฝึกคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์. ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์นการพิมพ์.
- ปรีชาติ ชินโณ. (2552). ผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการร่วมกับเทคนิคซี.ไอ.อาร์.ซี. (CIRC) ที่มีต่อเจตคติต่อการเรียน ความสามารถในการอ่านความสามารถในการเขียน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- สุชาดา แก้วพิกุล. (2555). การพัฒนากิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น โดยเน้นการเรียนเป็นคู่ร่วมกับการบริหารสมอง เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนคณิตศาสตร์และความสุขในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ. วิทยานิพนธ์. คช.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุวิทย์ พรหมหมวก. (2556). การใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) ที่มีต่อทักษะปฏิบัติการละเล่น
ในท้องถิ่นและความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ

สุวิมล ตีรกานันท์. (2551). การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อนุไฉนทัย คำเครื่อง. (2545). ความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนบ้านมะแกง อำเภอแม่ฮาด จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศศ.ม. เชียงใหม่:
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร